

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: XX
bytem XX
zastoupen advokátem Mgr. et Mgr. Petrem Jebasem
sídlem Svahová 1537/2, Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 46180 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2019, č. j. XX

takto:

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 13. 11. 2019, č. j. XX, se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního, oddělení dopravně správních agend (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 7. 8. 2019, sp. zn. XX, č. j. XX. Tímto prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnul námitky žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 18. 5. 2018.

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že pokutový blok XX ze série XX nevyhovuje zákonným a judikatorním požadavkům na individualizaci přestupkového jednání. Ze slovního popisu přestupkového jednání vyplývá, že žalobce měl porušit jedinou povinnost stanovenou zákonem o silničním provozu tím, že nedal přednost v jízdě cyklistovi, který se pohyboval po kruhovém objezdu. V pokutovém bloku však není zřetelně uvedeno ustanovení § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu, část symbolů je nečitelná. Nejistota ohledně obsahu bloku plyne i z jednání správního orgánu I. stupně, který dne X telefonicky kontaktoval policistu, který předmětný pokutový blok vydal, a žádal ho o uvedení přesného popisu přestupkového jednání ze dne 26. března 2016. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 41/2010-16 nelze případné pochybení v podkladovém rozhodnutí „dohánět“ v rámci administrativního procesu zaznamenání bodů. Žalovaný tento postup schválil, nepozastavil se ani nad otázkou, v jakém rozsahu si mohl příslušný policista po tak dlouhé době pamatovat tehdejší situaci. Namísto § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu je v pokutovém bloku uvedeno, že žalobce svým jednáním porušil § 4 písm. a), b) a c) uvedeného zákona. Toto ustanovení je obecné a použije se pouze v případech, kdy chybí jiná zvláštní úprava povinností řidiče. Zápis tohoto ustanovení znamená, že žalobce neporušil žádnou zvláštní povinnost upravenou samostatným ustanovením, tedy ani zvláštní povinnost stanovenou v § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu. V obsahu pokutového bloku je tedy rozpor mezi slovním popisem přestupkového jednání a uvedením zákonného ustanovení, které mělo být porušeno.
3. Ze slovního popisu přestupkového jednání v předmětném pokutovém bloku vyplývá, že žalobce měl porušit jedinou povinnost tím, že nedal přednost v jízdě cyklistovi na kruhovém objezdu. V takovém případě by se žalobce dopustil jediného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu. Toto ustanovení je sice v pokutovém bloku uvedeno, ale současně je v něm uvedeno, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Žalobci není zřejmé, jak se mohl porušením jediné povinnosti dopustit dvou přestupků, či zda je zápis v pokutovém bloku uveden chybně. Žalovaný se k tomuto problému v napadeném rozhodnutí nevyjádřil. V případě pochybností přitom bylo namístež použít principu *in dubio pro reo*. Na

podporu svých závěrů odkázal žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního sp. zn. 1 As 16/2010 a sp. zn. 3 As 51/2007. Zmíněný pokutový blok považuje žalobce za vnitřně rozporný, a tedy nicotný ve smyslu § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, k čemuž měl správní orgán přihlídnout z úřední povinnosti.

4. Další námitku vztahoval žalobce k příkazovému bloku XX ze dne 18. 5. 2018. Uvedl, že v odvolání namítal, že v rozporu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, není v tomto příkazovém bloku uvedeno, které konkrétní ustanovení zákona o silničním provozu měl žalobce svým údajným jednáním porušit. Žalovaný se k této námitce ve svém rozhodnutí nijak nevyjádřil a přes uvedený nedostatek považoval příkazový blok za způsobilý pro záznam bodů.
5. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje. Žalovaný se s námitkami žalobce vypořádal v napadeném rozhodnutí, kde se zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení.

IV. Zjištění ze správního spisu

7. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 4. 8. 2018 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
8. Vedle výpisu z evidenční karty řidiče a výpisu z bodového hodnocení řidiče měl správní orgán I. stupně k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 30. 3. 2016, 9. 1. 2017, 13. 6. 2017 a 28. 5. 2018. Dále byly vyžádány kopie pokutových bloků. Ze záznamu správního orgánu I. stupně ze dne 17. 10. 2018 plyne, že správní orgán telefonicky kontaktoval policistu prap. XX za účelem ověření popisu přestupkového jednání ze dne 26. 3. 2016. První rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci ze dne 18. 1. 2019 bylo žalovaným zrušeno, neboť správní orgán I. stupně se opomněl zabývat jedním z podkladů pro zápis do bodového hodnocení XX opatření tohoto rozhodnutí a po výzvě žalobce podle § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí, byly námitky žalobce rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 7. 8. 2019 zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam v registru řidičů byl ke dni 18. 5. 2018 potvrzen. Správní orgán I. stupně shrnul obsah obdržovaných oznámení o přestupcích a uložených pokutách, poté se zabýval jednotlivými bloky z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že všechny pokutové, resp. příkazové bloky obsahují zákonem předvídané náležitosti a jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Při posuzování pokutových bloků správní orgán zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam, správní

orgán však nezkontroluje správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů.

9. K odvolání žalobce přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný, který napadeným rozhodnutím podané odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení uvedl, že pokud žalobce napadal pokutový blok ze dne 26. 3. 2016, je z tohoto bloku zřejmé, za jaké jednání byly žalobci, který nedal na kruhovém objezdu přednost cyklistovi, zaznamenány 4 body v bodovém hodnocení a jaká ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil. Na tom nic nemění skutečnost, že se žalobce kromě porušení § 22 odst. 5 zmíněného zákona dopustil také porušení § 4 písm. a), b), c) tohoto zákona, a kromě přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8. spáchal také přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tyto přestupky policie projednala ve společném řízení. K dalším odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že místa spáchání přestupků byla v předmětných blocích specifikována dostatečně určitě, na základě jednotlivých podkladů bylo žalobci správně zaznamenáno celkem 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, včetně dvou bodů za přestupek ze dne 18. 5. 2018 spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci. V řízení bylo rozhodováno na základě opatřených způsobitelných podkladů a žalobci ve vztahu k zapsaným 12 bodům nevznikl nárok na odpočet bodů.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí vydané ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu.
Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
12. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož:
„*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním*

provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazním blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky.

13. Stěžejní část žaloby směřuje k nedostatkům pokutového bloku XX ze dne 26. 3. 2016. V něm je mj. uvedeno: „Dne 26. 3. 2016 v 16.35 hod, XX RZ – XX v obci XX kruh. objezd ul. XX nedal přednost v jízdě cyklistovi XX, § 4 a, b, c, 225 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 125c1f8, 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb. Blok dále obsahuje jednoznačnou identifikaci žalobce a policisty i datum a podpis žalobce.“
14. K žalobním námitkám soud uvádí, že uvedený pokutový blok především jednoznačně zachycuje skutkovou stránku přestupku, kdy je zřejmé, že žalobce nedal přednost cyklistovi na kruhovém objezdu. Pokud jde o žalobcem tvrzené neuvedení § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu, resp. o tvrzenou nečitelnost znaků, této námitce soud nepřisvědčil, neboť právě žalobcem označené nečitelné znaky jsou číslicemi 2, 2 a 5. První číslice 2 a poslední číslice 5 jsou dokonce čitelné velmi dobře, prostřední číslice 2 je nepovedená, představuje ji vykroužený oblouk a číslice vypadá neúplně. S ohledem na zbylý obsah pokutového bloku je však zcela nepochybné, že policista zápisem označil právě § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu, který stanoví povinnost řidičů vjíždějících na kruhový objezd dát přednost v jízdě těm, kdo po kruhovém objezdu jedou. Takový zápis plně a zcela logicky odpovídá slovně zachycenému skutku, jehož se žalobce dle policisty dopustil, a v bloku zachycen je.
15. Na závěru, že obsah pokutového bloku je zcela zřejmý a dostatečně čitelný, nemůže nic změnit ani postup správního orgánu I. stupně, který telefonicky kontaktoval policistu, který blok vystavil, a požádal jej o přesný popis přestupkového jednání, který je popsán v bodě 5. pokutového bloku. V záznamu o tomto telefonickém hovoru správní orgán

tučně uvedl slova „nedal přednost v jízdě“, s ohledem na což soud usuzuje, že právě tato slova správní orgán snad považoval za obtížně čitelná. Dle přesvědčení soudu jsou však tato slova, stejně jako zbylý obsah pokutového bloku, čitelná dostatečně, a to i bez konzultace s policistou. Pokutový blok tedy obstojí sám o sobě, což správně zdůraznil i žalovaný, který označil záznam o hovoru s policistou za pouhou podpůrnou skutečnost.

16. Lze pochopit, že v očích žalobce představuje uskutečněný telefonický hovor správního orgánu I. stupně s policistou skutečnost relativizující jednoznačnost obsahu pokutového bloku, a z tohoto pohledu nelze takový postup, byť byl patrně motivován pílí správního orgánu, označit za vhodný. Ani uskutečněný telefonický hovor však nemůže zpochybnit obsah vyplněného pokutového bloku, který soud považuje za čitelný a jednoznačný. Proto nejde o „dohánění“ nedostatků pokutového bloku, jak o něm s odkazem na správní judikaturu hovořil žalobce, neboť pokutový blok z hlediska uvedení adekvátních údajů a jejich čitelnosti nedostatky netrpí. Nebyly by proto namístež žalobcem požadované úvahy žalovaného nad telefonickou výpovědí policisty v kontextu delšího času uplynulého od vyplnění bloku. Policista nebyl v řízení vyslýchán jako svědek a jeho výpověď je pro označení pokutového bloku za dostatečný podklad pro záznam bodů v registru řidičů nepodstatná.
17. Již bylo uvedeno, že pokutový blok obsahuje odkaz na porušení povinnosti dle § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu. Je však také pravdou, že pokutový blok současně uvádí porušení povinností dle § 4 písm. a), b), c) téhož zákona, tedy obecných povinností chovat se ohleduplně a neohrožovat ostatní účastníky provozu, řídit se pravidly provozu a dopravními značkami. Na to navazuje právní kvalifikace přestupku, resp. přestupků, kde policista označil jak přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8. zákona o silničním provozu, tedy přestupek spočívající v nedání přednosti v jízdě v případě, kdy žalobce byl povinen přednost dát, tak přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, tedy jiné než v předchozích písmenech tohoto ustanovení uvedené jednání, kterým byla porušena povinnost stanovená v hlavě II zákona o silničním provozu. Policista tedy dle obsahu pokutového bloku spatřoval v jediném skutkovém jednání žalobce, které bylo v bloku správně popsáno, porušení více povinností žalobce, a v návaznosti na to také spáchání více (dvou) přestupků.
18. Taková právní kvalifikace bezpochyby není souladná se zákonem, neboť žalobce nedáním přednosti v jízdě na kruhovém objezdu porušil § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu, porušil jistě také obecný § 4 téhož zákona, a spáchal tedy přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8. tohoto zákona. Tím je pak vyloučeno, aby současně spáchal také přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k), což je ustanovení představující jakousi sběrnou kategorii pro ostatní neuvedená porušení povinností dle hlavy II zákona o silničním provozu. Policista patrně vztahoval porušení § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu ke spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8. zákona, zatímco porušení § 4 zákona považoval za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Uvedené pochybení nicméně nepředstavuje nesrozumitelnost pokutového bloku, a tím méně může představovat jeho nicotnost. Dle názoru soudu není pokutový blok vnitřně rozporný a je z něj možno zcela srozumitelně zjistit, jaký skutek žalobce spáchal a jakým způsobem jej policista právně kvalifikoval. Ze soudem výše uvedeného plyne, že právní kvalifikace policisty je v části správná, a byl-li policistou v jednání žalobce chybně spatřován také další přestupek,

neznamená to, že by předmětný pokutový blok neobstál jako způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů.

19. Soud již výše citoval a odkazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž je třeba rozlišovat samotné řízení o přestupku od řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. V tomto druhém typu řízení se již správnost a zákonnost rozhodnutí, která jsou podkladem pro záznam bodů, zásadně nepřezkoumává. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, mj. uvedl, že: *„Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů... Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určité, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním... namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ust. § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.“*
20. V daném případě není obsah pokutového bloku rozporný či nesrozumitelný, neboť jednání žalobce je nezaměnitelně specifikováno, když není pochyb o tom, že žalobce nedal přednost cyklistovi na kruhovém objezdu, a je zřejmé, že bylo právně kvalifikováno jako dva přestupky v jednočinném souběhu. Tato kvalifikace neodpovídá zákonu, otázka zákonnosti rozhodnutí vydaného v přestupkovém řízení je nicméně otázkou, jejíž řešení má místo právě v přestupkovém řízení, nikoli již v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Vada pokutového bloku proto nedosahuje takové intenzity (nesrozumitelnosti či nicotnosti), aby k ní bylo možno přihlédnout v řízení o námitkách, které není opravným řízením ve vztahu k řízení přestupkovému, nýbrž jeho účel je jiný.
21. Uvedené závěry podporuje i obsah přílohy k zákonu o silničním provozu uvádějící přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání. Jednání, za něž byly žalobci na podkladě oznámení policie ve spojení s předmětným pokutovým blokem připsány čtyři body, není v příloze zákona specifikováno jako spáchání přestupku dle konkrétního ustanovení, nýbrž se zde uvádí, že čtyři body se připisují za „nedání přednosti v jízdě v případech, ve kterých je řidič povinen dát přednost v jízdě“. Z pokutového bloku nade vši pochybnost plyne, že žalobce nedal přednost v jízdě, kdy a kde se tak stalo a jak bylo jednání žalobce právně vyhodnoceno. Pokud bylo právní hodnocení situace do jisté míry nesprávné, nebrání to zápisu bodů na podkladě pravomocného srozumitelného rozhodnutí, které ostatně žalobce svým podpisem na místě stvrdil. Opačné závěry neplynou ani z žalobcem odkazované judikatury.
22. Pokud jde o příkazový blok ze dne 18. 5. 2018, do něj policista mj. zapsal: „XX hod., ul. XX, porušení § 125c/1/f/4 zák. č. 361/2000 Sb. – překročení rychlosti měřený úsek 50/67 km/h ... pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1/f/4 zák. č. 361/2000 Sb.“ Je pravdou, že policista nesprávně označil dvakrát ustanovení zákona o silničním provozu upravující skutkovou podstatu spáchaného přestupku, namísto toho, aby kromě uvedeného ustanovení odkázal také na žalobcem porušený § 18 odst. 4 téhož zákona, dle něž v obci smí řidič jet rychlostí nejvýše 50 km/h. Taková dílčí vada však dle názoru soudu nebrání

použití příkazového bloku jako podkladu pro zápis bodů do bodového hodnocení řidičů. Ze skutkového popisu jednání žalobce je zřejmé, kdy, kde a o kolik žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost. Porušení povinnosti žalobce dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, tedy nepřekročit nejvyšší dovolenou rychlost v obci pak bezpochyby plyne i ze samotného § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, který v příkazovém bloku uveden je a který vymezuje jím upravovaný přestupek natolik úzce, že v kontextu skutkového popisu jednání žalobce nezakládá pochybnosti o tom, jakou povinnost žalobce porušil.

23. Jiná situace by mohla nastat např. v případě přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, což je výrazně obecnější ustanovení upravující přestupek, jenž může spočívat v porušení celé řady povinností. V dané věci však příkazový blok nevzbuzuje pochybnosti o tom, že žalobce porušil povinnost dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci. Výslovné neuvedení tohoto ustanovení v příkazovém bloku je dílčí vadou příkazového bloku, která však nebrání využití bloku jako podkladu pro záznam bodů. Žalobci tedy byly na podkladě tohoto příkazového bloku v souladu s přílohou zákona o silničním provozu správně připsány dva body do bodového hodnocení, neboť se jednalo o překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h. Je pravdou, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí výslovně nevěnoval důsledkům neuvedení zmíněného ustanovení v příkazovém bloku, způsobilostí tohoto bloku jako podkladu pro zápis bodů se však zabýval a příkazový blok za způsobilý podklad označil. Tím implicitně uzavřel, že přestupek považuje za dostatečně individualizovaný bez potřeby uvedení dalšího zákonného ustanovení.

VI. Závěr a náklady řízení

24. Soud tedy uzavírá tím, že předmětné bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. S ohledem na shora uvedené tedy soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za souhlasu žalobce a žalovaného.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
27. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. dubna 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu